

گزارش برگزاری سومین کنگره سازمان

ماه گذشته کنگره سازمان ما برگزار شد. برگزاری این کنگره در موعد مقرر در اساسنامه سازمان (هر دو سال یک بار) انجام گرفت. این کنگره موضوعات متعددی را مورد بحث و بررسی قرار داده و در مورد اغلب آنها به اتخاذ تصمیمات معینی نائل شد.

در آغاز اجلاس، هیات رئیسه سنی، ضمن خوشامدگویی به رفقای شرکت کننده، به یاد و احترام شهدای جنبش کمونیستی و جنبش خلق در ایران، اعلام یک دقیقه سکوت کرد. سپس موضوع اعتبارنامه ها و شرایط لازم برای شرکت در کنگره و حد نصاب شرکت کنندگان (طبق اساسنامه سازمان) مطرح و از جانب هیات تدارک کنگره توضیحاتی در این باره ارائه شد. در مورد شرکت یکی از رفقا در این کنگره، اعتراضی از طرف یکی از شرکت کنندگان در رابطه با داشتن حق رای، مطرح شد. این مسئله مورد بررسی قرار گرفت و نهایتاً حضور آن رفیق با حق رای در این کنگره، از سوی حاضران تایید شد. پس از آن، هیات رئیسه رسمیت و صلاحیت کار سومین کنگره سازمان را اعلام داشت.

در این کنگره، برای نخستین بار، مهمانانی نیز از میان دوستان سازمان شرکت داشتند. این مهمانان از همه حقوق شرکت کنندگان، به جز شرکت در رای گیری ها، برخوردار بودند. مهمانان کنگره در بحث و اظهار نظر پیرامون موضوعات در دستور (به غیر از "نقد عملکرد" و انتخابات) مشارکت می کردند ولی، طبعاً در رای گیری ها شرکت نداشتند. به مناسبت برگزاری این کنگره، از طرف حزب دموکرات کردستان ایران، سازمان فدائیان (اقلیت)، سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) و سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر) پیام های جداگانه ای به کنگره فرستاده شده بود که ضمن سپاسگزاری، جهت اطلاع خوانندگان نیز، متن آنها در همین شماره نشریه درج می شود.

آیین نامه ی اداره جلسه، موضوع بعدی بود که به بحث گذاشته شد و متن پیشنهادی هیات تدارک کنگره با اصلاحاتی به تصویب اکثریت قاطع حاضران رسید. در این آیین نامه مقرر شده بود که در جریان اجلاس کنگره، قطعنامه ای فی البداهه پذیرفته نمی شود ولی کمیسیون های قطعنامه می توانند بجز قطعنامه های موجود، قطعنامه جدید نیز به کنگره پیشنهاد کنند. بعد از تصویب آیین نامه، انتخاب هیات رئیسه انجام گرفت و هیات رئیسه سنی جای خود را به هیات منتخب داد.

فهرستی از موضوعات از سوی کمیته مرکزی و یا دیگر اعضای سازمان برای بحث در کنگره ارائه شده بود که بایستی در مورد تعداد و دامنه آنها در ابتدای کار تصمیم گیری می شد. از این رو مسئله تعیین موضوعات در دستور کار کنگره مطرح گردید و به بحث گذاشته شد. در جریان این بحث،

حذف موضوعاتی چون "درباره خط مشی ما" و "اصلاح اساسنامه" و یا افزودن موضوعاتی دیگر از جانب برخی از شرکت کنندگان عنوان شد که هیچ کدام به تصویب جمع نرسید. ادغام دو مقوله مرتبط با همدیگر، یعنی "گزارش سیاسی" و "اوضاع سیاسی و وظایف ما" به عنوان یک موضوع، تصویب گردید. سرانجام عناوین موضوعات در دستور کار تعیین شد که فهرست آنها به قرار زیر بود:

- نقد عملکرد

- گزارش سیاسی و اوضاع سیاسی و وظایف ما

- سیاست های ائتلافی (ائتلافها و اتحاد عمل ها)

- بحران چپ

اصلاح اساسنامه

- مسائل زنان

- درباره خط مشی ما

- قرارها و پیامدها

- وظایف (برنامه عمل) ما

- انتخابات کمیته مرکزی

همه این موضوعات مورد بحث و برخورد سومین کنگره سازمان قرار گرفت که فشرده ای از گزارش آن در همین جا از نظر خوانندگان می گذرد و اسناد مصوبه آن نیز (که جداگانه در همین شماره درج شده) نتایج بحث ها و تصمیم گیری ها را نشان می دهد. پیداست که تعدد موضوعات در دستور و محدودیت زمان، فرصت کافی برای رسیدگی کامل و جامع به همه این موضوعات را فراهم نمی آورد.

- نقد عملکرد

بحث نقد عملکرد کمیته مرکزی و سازمان در فاصله دو کنگره، یکی از مباحث مهم و جالب توجه اجلاس بود، به طوری که اغلب رفقای حاضر، از زوایای گوناگون، به این مسئله پرداخته و نظرات و پیشنهادهایشان را مطرح کردند. در این باره دو نوشته به کنگره ارائه شده بود: یکی "گزارش تشکیلاتی و نقد عملکرد کمیته مرکزی" که توسط کمیته مرکزی تهیه شده، و دیگری "نقد عملکرد کمیته مرکزی سازمان" که با امضای چهار نفر از رفقا داده شده بود. هر دوی این نوشته ها "برنامه عمل" کمیته مرکزی طی دوره مورد بحث را مبنای بررسی و ارزیابی شان قرار داده بودند که این نیز کمک موثری به پیشبرد بحث ها در این زمینه بود، چرا که مبنای مشخصی را برای نقد و ارزیابی عملکرد کمیته مرکزی و همچنین عملکرد سازمان ارائه می کردند.

در بررسی عملکرد گذشته، اکثر رفقای که صحبت کردند ضمن تایید موفقیت ها و دستاوردهای سازمان در این دوره، و از جمله رشد کمی سازمان و افزایش تیراژ نشریه و گسترش همکاری ها و فعالیت های تبلیغی و افشاگرانه، حساسیت لازم در قبال مسائل سیاسی جاری و موضع گیری نسبت به آن ها و شناساندن مواضع سازمان، بر کمبودها و نارسایی

های موجود انگشت می نهادند. کاستی ها و کمبودهای نشریه سازمان، به ویژه در عرصه مسائل نظری و یا در زمینه های اجتماعی و فرهنگی و غیره، یکی از مسائلی بود که از سوی گروه زیادی از شرکت کنندگان طرح شد. مسائل ناشی از سازماندهی و هدایت تشکیلات (در خارج از کشور)، ضعف یا کمبود نقش هدایت و نظارت در پیشبرد فعالیت ها، نبود برنامه مشخص در برخی عرصه ها، انجام نشدن برخی اقدامات و فعالیت های پیش بینی شده (مثلاً انتشار "بولتن مشترک") از جمله مشکلات و نارسایی های عملکرد ما، از نظر بعضی دیگر از رفقا بود. پس از سه دور بحث و اظهار نظر پیرامون این موضوع و به منظور جمع بندی، چارچوب کلی دو نوشته ارائه شده به کنگره، به رای گیری گذاشته شد. چارچوب نوشته ای که به وسیله چهار نفر از رفقا عرضه شده بود، با کسب ۴۳ درصد آرا، رای کافی نیلورد. چارچوب نقد عملکرد ارائه شده توسط کمیته مرکزی ۶۰ درصد آرای شرکت کنندگان را به خود اختصاص داد و به تصویب رسید. کمیسیونی در همین رابطه انتخاب شد تا بر مبنای چارچوب عمومی مصوب و پیشنهاد واصله، متنی را در مورد نقد عملکرد تدوین و به اجلاس ارائه کند.

کمیسیون نقد عملکرد، متن اصلاح شده ای را به همراه اصلاحاتی دیگر با کنگره در میان گذاشت. اصلاحات پیشنهادی تک به تک خوانده شد و هر آنجا که مخالفتی ابراز نشد در متن نهایی وارد گردید. پاره ای از نکات اصلاحی مورد اختلاف هم به رای گذاشته شد. مسئله فقدان کمیته موظف و دائمی برای تشکیلات (خارج از کشور) یکی از انتقادات وارده بود که با ۵۹ درصد آرا حاضرین از تصویب گذشت. سرانجام در مورد متن نهایی نقد عملکرد رای گیری انجام گرفت که با کسب ۹۳ درصد آرا تصویب گردید. کنگره هم چنین مقرر داشت که کمیته مرکزی آتی، با در نظر گرفتن ملاحظات امنیتی، آن چه از این متن را که می تواند به پیشبرد فعالیت های آینده و به جنبش یاری رساند، منتشر نماید. (سند شماره ۶).

راجع به وظایف (برنامه عمل) ما در آینده نیز که دو طرح جداگانه قبلاً ارائه شده بود و دو دور بحث نیز در جلسات پایانی کنگره صورت پذیرفت، هیات رئیسه پیشنهاد کرد که با توجه به این که جهات اصلی برنامه عمل سازمان در قطع نامه ها و مصوبات دیگر کنگره، مشخص شده است، تدوین چنین برنامه ای به کمیته مرکزی آتی سپرده شود. در صحبت های شرکت کنندگان نیز نکات متعددی مانند سازماندهی و بهره گیری مناسب از نیروها در ارگان های مختلف، گسترش کار تبلیغی، مسائل مالی و غیره مورد تاکید قرار گرفت. توافق اکثریت جمع حاضر بر ۵ جهت و زمینه اصلی برنامه عمل

دوره ی آینده، شامل تبلیغ گسترده و موثر و برای شناساندن مواضع و سیاست های سازمان در داخل و خارج کشور، گسترش همکاری های عملی-سیاسی در جهت تقویت اتحاد نیروهای چپ سوسیالیستی، فعالیت در جهت تبلیغ و تقویت "ائتلاف پایدار سیاسی" و هم چنین تقویت طرح مشخص "تریونال بین المللی"، و تقویت رابطه با داخل کشور با بررسی امکانات ضروری، بود. کنگره مقرر کرد که کمیته مرکزی برنامه عمل سازمان را بر پایه جهات اصلی بالا و با در نظر گرفتن اولویت ها، تنظیم کرده و به مورد اجرا بگذارد.

اوضاع سیاسی و وظایف ما در شرایط کنونی بی تردید مهمترین موضوع مورد بحث کنگره سوم، مسئله اوضاع سیاسی و وظایف ما در شرایط حاضر بود که هم داغ ترین بحث ها را به همراه داشت و هم، به طور نسبی، بیشترین وقت اجلاس را به خود اختصاص داد. طبیعتاً تحولات جاری جامعه ما عامل موثری در گسترده گی و تنوع این بحث ها بوده، هم چنان که در ارتباط با گسترش فعالیت های سازمان در دوره اخیر نیز چنین بوده است.

در آغاز دو دور بحث پیرامون این مسئله صورت گرفت. در همین رابطه سه نوشته ارائه شده به کنگره، مبنای عمده ی بحث ها و اظهارنظرهای رفقا بود: "گزارش سیاسی" و قطعنامه ای با عنوان "اوضاع سیاسی و وظایف ما" که از طرف رفقای کمیته مرکزی داده شده بود و "وظایف ما در شرایط کنونی" که توسط سه نفر از اعضای سازمان نوشته شده بود. اختلاف نظرات مطروحه در این نوشته ها (و مقالات دیگری که در جریان تدارک کنگره در "اتحادکار" چاپ شده و یا مستقیماً به کنگره ارائه شده بود) و هم چنین در صحبت های رفقا در جریان اجلاس، هم به تفاوت ارزیابی ها از شرایط کنونی، خاصه در بعد از انتخاب دوم خرداد ۷۶، برمی گشت و هم به چگونگی برخورد به این شرایط جهت اتخاذ سیاست های سازمان در دوره آتی، مربوط می شد. مثلاً، در حالی که اغلب شرکت کنندگان روی اهمیت تغییر و تحولات صورت گرفت در سال گذشته تاکید می کردند راجع به دامنه ی تاثیرات آن در جامعه (و از جمله سطح جاری جنبش توده ای) و در درون رژیم، اختلاف نظر داشتند. تاکید بر اهمیت سازماندهی و تشکل مستقل توده ها، مورد اتفاق تقریباً تمامی رفقا بود ولی راجع به اتخاذ سیاست ها و یا شعارهای مشخصی در این مرحله از مبارزه برای بسیج بیشتر توده ها در جهت سرنگونی رژیم حاکم، اتفاق نظر وجود نداشت. نتیجه آرا در مورد جمع بندی مباحث هم این نکته را نشان داد. قطعنامه ای که از سوی کمیته مرکزی ارائه شده بود ۴۷ درصد، و قطعنامه ی نوشته شده به وسیله سه نفر از رفقا ۴۴ درصد آرا را کسب کردند و چارچوب کلی هیچ کدام از آنها، برای این که مبنای کار کمیسیون مربوطه قرار بگیرد، رای کافی نیاورد. پیشنهاد تشکیل دو کمیسیون، جهت دریافت و بررسی اصلاحات و تغییرات دو قطعنامه مورد

بحث، با ۵۶ درصد آرای حاضران تصویب و دو کمیسیون انتخاب گردید.

گزارشگران هر دو کمیسیون، در فرصت بعدی، نتایج کارشان را به کنگره ارائه کردند. با اصلاحات انجام گرفته روی قطعنامه های قبلی، دو قطعنامه جدید زیر عنوان "اوضاع سیاسی و وظایف ما" و "وظایف ما در شرایط کنونی"، از طرف کمیسیون های مزبور تهیه و در اختیار شرکت کنندگان گذاشته شده بود. دور دیگری از مباحثه پیرامون این موضوع انجام گرفت و رفقا در تایید یک قطعنامه یا رد قطعنامه ی دیگر صحبت کردند. نکاتی که در نقد قطعنامه ی اصلاح و تکمیل شده ی "اوضاع سیاسی و وظایف ما" مطرح می گردید از جمله این بود که ظرفیت رژیم برای انجام رفرم خیلی محدود است و بنابراین این به مسئله توهم پراکنی جناح خاتمی توجه کافی نکرده است، به شعارهای مستقل اقشار مختلف بهای لازم را نداده و تفاوت خواست های آنها را در نظر نگرفته است، شعار تمرکز حمله علیه ولایت فقیه حالا دیگر بسیج گر نیست و باید مطالبات دیگری را برای بسیج نیروها طرح کرد... مواردی که در نقد قطعنامه ی اصلاح و تکمیل شده ی "وظایف ما در شرایط کنونی" عنوان می شد از جمله آن بود که این قطعنامه سیاست مشخصی در بر ندارد، تحلیل روشنی از درگیری اصلی درون جناح های رژیم ارائه نمی دهد و جهت اصلی ضربه و مبارزه را که بایستی جناح ولایت فقیه باشد، مشخص نمی کند و برخی جاها تصویر غلوآمیز از حرکت های جامعه ارائه می کند و... (جهت اطلاع خوانندگان، این دو قطعنامه پیشنهادی نیز در همین شماره به چاپ می رسد).

پس از پایان این دور بحث راجع به اوضاع سیاسی، دو قطعنامه مورد اشاره در بالا، به رای گذاشته شد. قطعنامه پیشنهادی "اوضاع سیاسی و وظایف ما" رای ۴۱ درصد و قطعنامه پیشنهادی "وظایف ما در شرایط کنونی" رای ۴۴ درصد حاضران را به خود اختصاص دادند و موفق به کسب اکثریت لازم نشدند. آن گاه پس از بررسی و تبادل نظر مجدد، کنگره مقرر کرد که کمیسیون جدیدی در مورد این موضوع تشکیل شود تا با استفاده از دو متن بالا، نقاط اشتراک و اختلاف آنها را جهت رای گیری مشخص کرده و قطعنامه دیگری جهت ارائه به اجلاس تدوین کند.

کمیسیون جدید متن قطعنامه ثالثی را بر اساس اشتراکات دو متن مورد اختلاف تهیه و به کنگره ارائه کرد. دور دیگری از بحث پیرامون قطعنامه جدید صورت گرفت و پیشنهادات اصلاحی و تکمیلی در اجلاس مطرح گردید. کمیسیون با وارد کردن اصلاحات مهم (در ارتباط با بندهای ۸ و ۹ قطعنامه) مجموعه آن را برای رای گیری عمومی عرضه کرد. این قطعنامه با ۸۱ درصد آرای حاضرین از تصویب نهایی گذشت. (رجوع شود به سند شماره یک، قطعنامه "اوضاع سیاسی و وظایف ما").

مسئله زنان

یکی دیگر از مباحثات جالب توجه سومین کنگره، مسئله زنان بود. به واسطه ی اهمیت فوق العاده ای که این مسئله در شرایط فعلی حاکم بر جامعه پیدا کرده است، کمیته مرکزی بحث و صدور قطعنامه ای درباره آن را به کنگره پیشنهاد کرده بود. هم چنین ۷ نفر از رفقا نیز متن قطعنامه ای را در این باره تهیه و ارائه کرده بودند.

رفقای شرکت کننده در این بحث بر این نکته تاکید داشتند که اکنون، در واقع، مسئله زنان در ایران به موضوع سیاسی مهمی تبدیل شده و مبارزه برای آزادی و عدالت با مبارزات زنان پیش از پیش گره خورده است. رفقا در صحبت های خود ضمن اشاره به این واقعیت که سلب حقوق از زنان، جزئی از ارکان ایدئولوژی رژیم حاکم است، تقویت جنبش اجتماعی زنان و تلاش برای تامین حقوق آنان را عرصه ی عمده ای از مبارزه دانسته و پیشنهادهایی در این باره مطرح ساختند. پس از دو دوره بحث در مورد این مسئله، با توجه به این که چارچوب کلی دو قطعنامه پیشنهادی یکسان بوده و متن تهیه شده توسط ۷ نفر از رفقا کامل تر بود، همین متن به رای گذاشته شد و چارچوب عمومی آن به اتفاق آرا به تصویب رسید. کمیسینی در ارتباط با همین موضوع انتخاب شد تا بر مبنای متن مصوب و با استفاده از نکات مندرج در قطعنامه دیگر و هم چنین پیشنهادهای رفقای حاضر، قطعنامه ای را برای ارائه به اجلاس تنظیم نماید.

این کمیسیون گزارش کار خود را با کنگره در میان گذاشت و چون دو نظر متفاوت در کمیسیون در مورد چگونگی وارد کردن اصلاحات پیشنهادی در چارچوب مصوب، مطرح بود، هر دوی آنها به بحث و رای جمع، گذاشته شد. مقدمه ی متن قطعنامه پیشنهادی، با برخی اصلاحات جزئی، با اکثریت بالایی به تصویب رسید. در مورد متن آن که شامل اقدامات و خواست های مشخص پیشنهادی در این مرحله از مبارزه برای تامین حقوق زنان بود (و اختلاف نظر کمیسیون هم راجع به همین بخش بود)، دو نظر به رای گذاشته شد: نظر اکثریت کمیسیون، که با ۶۵ درصد آرا از تصویب حاضران گذشت و مصوبه ی کنگره سازمان تلقی می شود (سند شماره ۳)، و نظر دیگر مطرح شده در کمیسیون که هر چند حائز اکثریت آرا بود ولی چون نسبت کمتری از آرا را داشت، مصوبه کنگره محسوب نمی شود. بنابراین پیشنهاد یکی از شرکت کنندگان و تایید کنگره، قطعنامه کنگره در مورد مسئله زنان به دو نفر از زنان مبارز، یعنی اولین زنانی که توسط رژیم جمهوری اسلامی در سال ۱۳۵۸ اعدام شدند، تقدیم گردید.

بخشی درباره "خط مشی ما" برای این کنگره پیشنهاد شده بود. هر چند که در این باره مقالاتی تهیه و در نشریه چاپ گردید، لکن کمیته مرکزی تدارک بحث راجع به این موضوع را کافی تشخیص نداده، پیشنهاد حذف آن از دستور کار کنگره را مطرح کرد. اما چنان که قبلاً اشاره شد، این

شرایط عضوگیری و عضویت در سازمان (بخش "ب" فصل اول) بود. بر مبنای این پیشنهاد، "عضویت آزمایشی" یا "کاندیدای عضو" بودن از اساسنامه حذف گردیده و با تأکیدات پیش بینی شده در تبصره مربوطه، پس از بررسی و تصویب تقاضای عضویت در یکی از واحدهای تشکیلات، متقاضی به عنوان "عضو" پذیرفته می شود در تبصره منضم به این پیشنهاد نیز افزوده شده که "اعضای دارای حق رای در کنگره سازمان می بایست حداقل ۶ ماه سابقه عضویت داشته باشند" این پیشنهاد با ۵۲ درصد آرا به تصویب رسید. پیشنهادی دیگر برای اصلاح اساسنامه، برداشتن قید "حداکثر یک سوم اعضای کمیته مرکزی" در مورد تعداد اعضای "هیات اجرایی" (بند ۳، بخش "ه"، فصل سوم) و گذاشتن قید "حداکثر اقلیت نسبی (نصف منهای یک)" برای نسبت هیات اجرایی به کل کمیته مرکزی، بود. این پیشنهاد هم با ۵۹ درصد آرای حاضرین از تصویب گذشت. در پایان، کل اساسنامه نیز، همراه با اصلاحات مصوب، مورد رای گیری واقع شد و با ۶۹ درصد آرا تصویب شد (سند شماره ۵).

در بحث مربوط به "پیام ها"، موضوعات مختلف سیاسی و اجتماعی در این مقطع معین از مبارزات کارگران و زحمتکشان و توده های محروم و ستمدیده در راه تأمین آزادی، دموکراسی و عدالت و سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی، مورد بررسی و تبادل نظر حاضران قرار گرفت. تأکیدات متفاوتی از جانب شرکت کنندگان در زمینه اعلام حمایت از مبارزات اقشار گوناگون و ارسال پیام در همین رابطه، مطرح گردید. سرانجام کنگره مقرر داشت که کمیته مرکزی منتخب پیام های سومین کنگره سازمان خطاب به کارگران و زحمتکشان ایران، خانواده های زندانیان سیاسی و شهدا، و به مناسبت دهمین سالگرد فاجعه کشتار زندانیان سیاسی به وسیله رژیم جمهوری اسلامی و هم چنین در ارتباط با حرکت "تربیت بین المللی"، و نیز خطاب به فعالین سیاسی، جامعه روشنفکری و هنرمندان و نویسندگان ایران را تنظیم و منتشر نماید.

آخرین موضوع در دستور کار کنگره سوم سازمان، برگزاری انتخابات کمیته مرکزی بود. در این باره، بعد از یک دور بحث پیرامون تعداد اعضای کمیته مرکزی، با در نظر گرفتن شرایط سیاسی جاری و وظایفی که مصوبات این کنگره در پیش روی سازمان و رهبری آن قرار داده است، و اظهار نظر رفقای حاضر، رای گیری به عمل آمد و تعداد اعضای کمیته مرکزی تعیین گردید. سپس انتخابات اعضای کمیته مرکزی از بین داوطلبان عضویت در این کمیته، برگزار شد. بر پایه نتایج آرا، همه افرادی که به عضویت کمیته مرکزی جدید سازمان برگزیده شدند بیش از دو سوم آرای حاضران را کسب کردند. در نتیجه این انتخابات، تغییر قابل ملاحظه ای در ترکیب کمیته مرکزی صورت گرفته و افراد جدیدی به عضویت آن درآمدند.

های بسیار اخیراً ایجاد شده است، همراه با تأیید اقدامات انجام گرفته توسط کمیته مرکزی در این زمینه، در بند دوم قطعنامه گنجانده شده و برای تعمیق و گسترش آن تلاش شود. این پیشنهاد با اکثریت قاطعی به تصویب کنگره رسید. در همین رابطه هم چنین کنگره مقرر کرد که برای این که وارد کردن این پیشنهاد، در متن بند دوم، تناقضی در کل مضمون این "بند" پدید نیآورد، کمیته مرکزی آتی عبارات آن را به صورت نهایی تنظیم و تدقیق نماید. موضوع بحث انگیز دیگر درباره سیاست ائتلاف ها و اتحاد عمل ها، پیشنهاد حذف بند سوم قطعنامه (راجع به همکاری و اتحاد عمل یا نیروها) بود. اما این پیشنهاد فقط ۴۷ درصد آرا را کسب کرد و به تصویب نرسید. در ارتباط با همین "بند"، پیشنهاد اصلاحی دیگری مطرح شد و آن افزودن عبارتی بدین ترتیب بود که "معیار در این همکاری ها نه موضع نسبت به این یا آن نیرو، بلکه تقویت بیشتر مبارزه مردم علیه جمهوری اسلامی است". این پیشنهاد با ۵۹ درصد آرای حاضران به تصویب رسید. نهایتاً مجموع این قطعنامه هم، همراه با اصلاحات مصوب، به رای جمع گذاشته شد که با ۹۱ درصد آرا از تصویب نهایی گذشت (سند شماره ۲).

مسئله "بحران چپ" یکی دیگر از موضوعات مورد بررسی کنگره سازمان بود. درباره این موضوع، دو قطعنامه پیشنهاد شده بود: یکی از جانب کمیته مرکزی با عنوان "بحران چپ و راه برون رفت از آن"، و دیگری توسط سه نفر از رفقا زیر عنوان "چپ ایران و گذر از شرایط امروز". بعد از برگزاری دو دور بحث پیرامون آن، پیشنهادی از جانب تعدادی از رفقا برای خارج کردن این موضوع از بحث (عمدتاً به دلیل عدم تدارک کافی) مطرح گردید که رای کافی نیآورده و رد شد. دو قطعنامه پیشنهادی بالا نیز به رای اجلاس گذاشته شد که به ترتیب ۲۹ درصد و ۳۲ درصد آرا را به دست آوردند و چارچوب آنها به تصویب جمع نرسید. کمیسیونی انتخاب شد تا روی این دو متن (که چارچوب آنها بسیار نزدیک به هم بود) کار و یک قطعنامه برای بررسی به اجلاس ارائه کند. کمیسیون در فرصت موجود این کار را انجام داد و قطعنامه ای به اجلاس آورد. دور دیگری از بحث صورت گرفت و پیشنهاد های اصلاحی مطرح گردید. سرانجام متن این قطعنامه نیز با اصلاحات وارده، رای ۷۶ درصد حاضران را کسب کرده و از تصویب گذشت (سند شماره ۴).

در مورد اصلاح اساسنامه نیز، در پی دو دور بحث و اظهار نظر، چارچوب عمومی پیشنهادهایی که از سوی کمیته مرکزی، درباره اصلاح موادی از اساسنامه، ارائه شده بود، با ۶۲ درصد آرا به تصویب رسید. کمیسیون منتخبی مامور جمع آوری پیشنهادها و اصلاحات گردید و گزارش کار خود را مطرح ساخت.

یکی از پیشنهاد های اصلاحی اساسنامه (مصوب اولین کنگره سازمان (کنگره وحدت)) مربوط به

موضوع هم ردیف موضوعات دستور کار کنگره قرار گرفت. در این باره، یک دور بحث انجام گرفت و سپس پیشنهاد کفایت مذاکرات تصویب گردید. نظر بسیاری از حاضران بر آن بود که در این زمینه تدارک نظری کافی صورت نگرفته است. کمیسیون هم در این مورد تشکیل نگردید بلکه مقرر شد که پیشنهاد های رفقا به خود هیات رئیسه داده شود تا پس از بررسی، با اجلاس مطرح گردد. درباره خط مشی ما فقط یک پیشنهاد از جانب یکی از رفقا ارائه شد و آن نیز اصلاحاتی در متن "خط مشی ما" (مصوب دومین کنگره سازمان، مندرج در شماره ۲۸ "اتحاد کار") بود. در این پیشنهاد، از جمله آمده بود که "چون سوسیالیسم فقط برنامه نیست، ساختار اجتماعی و اقتصادی است (و سوسیالیسم اگر برنامه باشد، امری ارادی خواهد بود"، در بند ۵، سطر دوم، متن مذکور به جای "برنامه انجام تحولات سوسیالیستی"، "محصول تحولات اجتماعی" آورده شود، و در همان بند، سطر سوم، در عبارت "در ایران، در شرایط کنونی اولین گام لازم برای گذار به سوسیالیسم، رهایی جامعه از سلطه ی جمهوری اسلامی و ایجاد جامعه دموکراتیک... است"، اولاً لغت "اولین" برداشته شود، ثانیاً به جای "ایجاد جامعه دموکراتیک" نوشته شود "دموکراتیزه کردن جامعه"، چون که عبارت مذکور "نتیجه همان تر مرحله ای کردن انقلاب و منحصر کردن روند سوسیالیستی به اراده و امر دولت خواهد بود". این پیشنهاد اصلاحی به رای گذاشته شد که ۲۶ درصد آرا را کسب کرد و بنا بر این رد شد.

سیاست های ائتلافی

در این باره تنها یک قطعنامه پیشنهادی، با عنوان "درباره اتحاد نیروهای چپ، ائتلاف و همکاری با دیگر نیروهای سیاسی"، از طرف کمیته مرکزی ارائه شده بود که مبنای بحث های انجام شده نیز غالباً همان بود. پس از دو دور بحث در این زمینه، چارچوب کلی قطعنامه پیشنهادی مذکور با رای ۵۷ درصد حاضران از تصویب گذشت و کمیسیونی نیز برای وارد کردن اصلاحات و تغییرات مطرح شده و تنظیم متن نهایی انتخاب شد.

کمیسیون "سیاست های ائتلافی" بر پایه چارچوب مصوب و پیشنهاد های رسیده، گزارش کار خود را مطرح کرد. مقدمه این قطعنامه، که ناظر بر وضعیت سیاسی جاری بود (و بحث آن در جای دیگر انجام گردیده بود) با اکثریت بالایی حذف گردید و پاره ای اصلاحات جزئی و عبارتی هم در متن صورت گرفت که به تأیید حاضرین رسید. برخی پیشنهاد های حذف یا اضافه کردن عبارات نیز مطرح شده بود که به رای گذاشته شد که هیچ کدام به تصویب نرسید. مثلاً حذف عبارت "ایجاد بولتن های بحث مشترک" (از بند یک قطعنامه) که با ۴۷ درصد آرا از تصویب نگذشت و رد شد. پیشنهادی که مورد تأکید بسیاری از رفقا بود، این بود که "اتحاد عمل پایدار سیاسی" که پس از تلاش